

Ալեքսանդր Ճատուրյան

Արշալույսը ծովի վրա

(Նվեր նկարիչ Վարդգես Մուրենյանցին)

Ուզո՞ւմ ես դու տեսնել վսեմ բնության
Մի հրաշքը անպատմելի՛ մի պատկեր,
Որից դյուրված, անշարժ, որպես լուռ արձան,
Որին հառած խոր հիացքով լի աչքեր,
Նայե՛ս ապշած, նայե՛ս անվերջ ու անհագ
Դո՛ւրս եկ ծովափ արշալույսի ժամանակ:

Ուզո՞ւմ ես դու ողջ էությանը նորոգված,
Ամենայն ինչ, ողջ երկրայինն մոռանալ,
Մտքով ազա՛տ, կյանքի լուծը թոթափած,
Անուրջների պայծառ աշխարհի վերանալ,
Գրկե՛լ հոգով տիեզերքը բովանդակ
Դո՛ւրս եկ ծովափ արշալույսի ժամանակ:

Օ՛, այդ ժամին դու կրտեսնես, դու կրզգաս
Անհաղթ ուժը, անհաս փառքը արարչի
Ո՛վ է և մեծ, և՛ երկրի տերն հանապազ.
Եվ ո՞ւմ պետք է մարդս կյանքում ճանաչի:

1896, Գուրգուֆ